

ПРЕПОДОБНИЙ ІОВ ІГУМЕН І ЧУДОТВОРЕЦЬ ПОЧАЇВСЬКИЙ

Святий Іов, ігумен та Чудотворця Почаєва (у світі на ім'я Іван Железо) народився близько 1551 року в Покутті в Галичині. У десятирічному віці він прийшов до монастиря Преображенського Угорниці, а у дванадцять років отримав чернечий постриг з іменем Іов. Поважний Іов з юності був відомий своїм великим благочестям і суворим подвижницьким життям, і його вважали гідним священницької посади.

Близько 1580 року, на прохання відомого поборника православного князя Костянтина Острозького, святий Іов був призначений главою монастиря Воздвиження Хреста поблизу міста Дубно, і понад двадцять років керував монастирем серед зростаючих переслідування православ'я з боку католиків та уніатів.

На початку XVII століття святий Іов відійшов на гору Почаїв і оселився в печері недалеко від стародавнього Успенського монастиря, славився чудотворною Почаївською іконою Божої Матері. Святим відлюдником, улюбленим братами монастиря, був обраний їх Ігумен. Святий Іов ревно виконував свій обов'язок глави монастиря, добрий і лагідний з братами, він велику частину роботи робив сам, саджаючи дерева в саду і зміцнюючи водопровід у монастирі.

Святий Іов був гарячим захисником православної віри проти переслідувань католиків. Після Брестської унії (1596 р.) Багато православних, які проживають у Польщі, були позбавлені своїх прав, і були зроблені спроби змусити їх перейти в католицизм. Багато православних ієрархів стали відступниками уніатства, але святий Іов та інші захищали православ'я, копіюючи та поширюючи православні книги. Князь Острозький також відповідав за перше друковане видання православної Біблії (1581).

Беручи активну участь у захисті православ'я та українського народу, святий Іов був присутній на Київському соборі 1628 р., скликаному проти Унії. Після 1642 року він прийняв велику схему з ім'ям Іоан.

Іноді він повністю усамітнювався в печері на три дні, а то і цілий тиждень. Молитва Ісуса була невпинною молитвою в ніжному серці. За свідченням його учня Доситея та автора Життя святого Іова, колись молившись у своїй печері, святий був освітлений небесним світлом. Святий Іов спочив у 1651 році. Йому було понад 100 років, і він керував Почаївським монастирем понад п'ятдесят років.